

[Krag.]

Udtryk, han har brugt, at den tidligere Indenrigsminister afbrød Linien, kan saaledes ikke afgøres ved det Skel, som her er draget, medmindre den højtærede Minister gennem denne Udtalelse vil fastslaa, at Kommissionen havde en eneste, paa Forhaand fastslaaet Opgave, nemlig den at sikre, at Indlemmelsen kunde finde Sted. Hvis den højtærede Minister har opfattet Kommissionen paa den Maade, ja, saa er det ganske rigtigt, at jeg har afbrudt Linien, men saa er det rigtignok en Linie draget af min^t Forgænger i sin Tid, som han ingen som helst Berettigelse havde til at drage, thi det er en Selvfølge, at en Kommission, som faar en saadan Opgave betroet, maa være fuldt og helt frit stillet. Nu siger saa den højtærede Minister til Forsvar for, at han, efter at denne Sag har fundet sin Afgørelse i Overensstemmelse med Kommissionens Indstilling, paa ny har optaget den, at der var ydre Aarsager til Stede — der fandt en Afstemning Sted. Ja, der var Folk i St. Hans Landsogn, der paa ny ønskede at rejse Sagen; der var meget betydende Personer i hans mest umiddelbare Nærhed, som ogsaa i høj Grad ønskede Sagen optaget, og som ogsaa fandt, at det var et Brud paa den Linie, som var udstukket for denne Sag, at Indlemmelseskommissionens Virksomhed ikke endte med Forslag om Indlemmelse; og deraf fremgik saa en Afstemning, der formede sig ganske, som den højtærede Minister her fremførte. Men den højtærede Minister burde, hvis han havde haft Respekt for Kontinuiteten i Administrationen indenfor det Ministerium, hvis Interesser han for Tiden er sat til at varetage, have svaret disse Folk, som henvendte sig til ham: Paavis for mig, at der i St. Hans Landkommune eller i Odense Købstad er sket Ændringer, økonomisk eller med Hensyn til kommunal Drift i det hele, som kaster nyt Lys over dette Indlemmelsessspørgsmaal, nye Momenter, som man maa tillægge væsentlig Betydning. Men saadanne har ikke været til Stede, og saadanne findes ikke. Derfor er det, jeg overfor den højtærede Minister paa ny vil hævde, at det er ham, der har brudt den gode, gamle administrative Linie, som hidtil har været respekteret i Indenrigsministeriets Forvaltning, for at tækkes og fremme Interesser, som i Virkeligheden ikke har noget som helst at gøre med de faktiske Forhold de to Kommuner imellem, saaledes som de økonomisk og forsyningsmæssigt har udviklet sig, men derimod har Tilknytning til helt andre For-

maal. Den højtærede Minister ved særdeles vel, hvad det er, jeg her siger til.

I Anledning af de Bemærkninger, den højtærede Minister fremsatte om det Spørgsmaal, hvorvidt man i det hele taget kan tage Indlemmelsesproblemet op i Forbindelse med Forslaget til en ny Købstadkommunallovgivning, skal jeg sige til den højtærede Minister, at jeg synes slet ikke, der er Grund til at tage saa højtideligt paa den Sag, som jeg forstod den højtærede Minister gør, eller til at sige, at det vilde være ganske enestaaende, om saadant skete. Den højtærede Minister ved jo lige saa godt som ethvert Medlem af det høje Ting, at det sker Gang paa Gang, at man paa een Lov ændrer Bestemmelser, som findes i en anden Lov, ja, helt ophæver denne. Det er der ikke det allerfjerneste i Vejen for. Og da der i Købstadkommunalloven findes en Bestemmelse om Adgangen til at udskille et Distrikt fra en Købstadkommune, hvad i al Verden skulde der saa være i Vejen for, at man optog Spørgsmaalet om, hvilke Betingelser der skal være opfyldt for at give Adgang til Indlemmelse af et Distrikt? Aldeles intet. Nej, naar Indlemmelsesbestemmelser overhovedet ikke findes i Købstadkommunalloven af 1868, er det jo, fordi dette Problem paa det Tidspunkt aldeles ikke var opstaaet og aldeles ikke var brændende, saaledes som Tilfældet er nu i mange af Landets Købstæder og de til disse knyttede Landdistrikter. Det er jo Aarsagen til, at denne Opgave er blevet løst paa en særlig Lov. Men at der skulde være noget som helst i Vejen for at optage Spørgsmaalet i Forbindelse med Behandlingen af Købstadkommunalloven, ser jeg ikke, og jeg kan heller ikke tænke mig andet end, at det var ren Camouflage, naar den højtærede Minister anstillede sig saa forfærdet i den Anledning, som han gjorde.

Carlsen-Skiødt: Det kunde være fristende at gaa ind paa en nærmere Behandling af de forskellige Betragtninger, som den højtærede Indenrigsminister fremsatte, men jeg skal afholde mig derfra. Det ærede Medlem Hr. Krag har paa mange Punkter ganske fortræffeligt sagt det, som ogsaa jeg vilde sige i det Spørgsmaal, som for mig er et Hovedspørgsmaal. Jeg vil blot gerne sige, at i et Lovforslag, ogsaa i det her foreliggende, er der altid noget, der for Befolkningen er Hovedspørgsmaal, og saa er der nogle Bispørgsmaal. Og hvis det ikke er muligt at faa en god og forsvarlig Løsning af Hovedspørgsmaalene, saa har Bispørgs-